

Konspekt szkółki niedzielnej

6. NIEDZIELA PO WIELKANOCY *Exaudi*

Główna myśl: Dla Boga jesteś ważny

Tekst: Rz 8,26-30 – o chwale, która ma się objawić – tekst kazalny
2 Krl 5,1-5 – uzdrowienie trędowatego Naamana
1 Sm 1,11-20, 26-28; 3,1-10 – Samuel
Dz 12, 1-16 – Herod prześladowuje chrześcijan
Dz 16,1-4; 2 Tym 1, 5 – Tymoteusz

Wiersz przewodni: Łk 18,16:

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im”

Cele:

Dziecko zna historię kilku dzieci, o których jest mowa w Biblii.
Dziecko rozumie, że jest ważne dla Pana Boga.

I. Wstęp

Przywitanie

Pomoce: duży napis: EXAUDI – WYSŁUCHAJ.

Przebieg: *Prowadzący wita wszystkich:*

Witam was bardzo serdecznie na dzisiejszej szkółce! Dzisiejsza niedziela, tak jak poprzednie, ma specjalną nazwę. Poznaliśmy już trzy, które miały swoje nazwy. Pamiętacie jakie?

Odpowiedzi dzieci:

Była niedziela: Jubilate – Radujcie się, Cantate – Śpiewajcie, Rogate – Proście. A dzisiejsza niedziela nazywa się: Exaudi, co znaczy: Wysłuchaj.

Osoba prowadząca szkółkę przyczepia nazwę dzisiejszej niedzieli.

Powtórzmy wszyscy!

Wszyscy głośno powtarzają:

Prosimy: Wysłuchaj nas. Lecz dzisiejsza niedziela, pewnie wicie, jest też szczególną, ze względu na to, że dzisiaj jest... DZIEŃ DZIECKA!

Dlatego chcemy na dzisiejszej szkółce powiedzieć sobie o dzieciach, które opisane są w Biblii i które stały się narzędziami w Bożych rękach.

II. Szkółka

Pomoce: Na kartce A3 narysować dużą Biblię (można wykorzystać załącznik zamieszczony poniżej szkółki). Na środku Biblii przymocować zrobioną z papieru kieszonkę, do której będą włożone karteczki z zapisanymi imionami dzieci, o których będzie mowa na szkółce: DZIEWCZYŃKA W DOMU NAAMANA, RODE, SAMUEL, TYMOTEUSZ (zobacz zdjęcia poniżej). Oprócz tego niezbędne będą: masa mocująca; małe karteczki, mazaki; małe pudełeczko z drobnymi cukierkami lub zrobione małe wersety, jako prezent dla wszystkich dzieci z okazji Dnia Dziecka

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę mówi:

Zapraszam ochotnika, który wylosuje pierwszą postać, o której sobie powiemy.

Ochotnik podchodzi i losuje karteczkę z kieszonki na Biblii. W starszej grupie ochotnik po wylosowaniu czyta kto jest na kartce zapisany i przymocowuje rysunek na Biblii. Następnie, jeżeli dzieci znają to dziecko, starają się same opowiedzieć w jaki sposób służyło Panu Bogu. Osoba prowadząca szkółkę może mieć przygotowane pomocnicze pytania. W grupie młodszej wyznaczona osoba losuje kartkę z imieniem; opiekun czyta zapisane imię, a dziecko przymocowuje ją do Biblii. Prowadzący krótko opowiada w jaki sposób to dziecko służyło Bogu. Jeżeli dzieci znają tę postać mogą pomagać osobie prowadzącej szkółkę.

Uwaga: Podczas opowiadania nie skupiamy się na szczegółach historii, lecz ważne jest to, by przekazać w jaki sposób dzieci służyły Bogu.

Oczywiście kolejność omawianych postaci, zależna jest od kolejności losowanych postaci biblijnych.

1. Dziewczynka w domu Naamana

O! Mamy pierwszą postać: „Dziewczynka w domu Naamana”. Niestety nie wiemy jak miała na imię. Biblia tego nie podaje. Wiemy tylko, że pochodziła z narodu izraelskiego. Kiedy na Izrael najechali wrogowie - Aramejczycy, została uprowadzona do niewoli. Znalazła się w domu dowódcy armii królewskiej, czyli kogoś bardzo ważnego. Nazywał się Naaman. Mała, porwana izraelska dziewczynka pomagała w jego domu. Chociaż była daleko od bliskich i na pewno tęskniła za nimi, to jednak była dzielna i wykonywała pracę, która do niej należała. Usługiwała żonie Naamana. Pewnego dnia dowiedziała się, że Naaman, czyli ten ważny człowiek jest chory na ciężką chorobę. Chorobę, której nie można uleczyć. To był trąd. Powiedziała swojej pani: „W moim rodzinnym kraju mieszka prorok mojego Boga. On mógłby wyleczyć mojego pana”. Popatrzcie! Ta mała dziewczynka wcale się nie bała, chociaż była tylko służącą i właściwie nie powinna była udzielać rad. Chciała pomóc, chociaż mogła nic nie mówić, bo to przecież był jej wróg. Naaman zabrał ją z rodzinnego domu. Ale ona odważnie mówiła o Bogu. O tym, że Bóg może pomóc nawet w najtrudniejszych chwilach. Pan Bóg użył tego dziecka. Dla Niego ta mała dziewczynka była ważna. Także ty jesteś dla Pana Boga ważna/y. Ale wróćmy jeszcze na chwilę do Naamana. Po namowach żony, a potem towarzyszących mu ludzi, pojechał do proroka Elizeusza. Zrobił tak jak prorok mu kazał, zanurzył się siedem razy w Jordanie. I został uleczony. Mała dziewczynka stała się dobrym drogowskazem. Chociaż była jeszcze dzieckiem, to wskazywała na Boga. Ty też możesz zostać takim drogowskazem, który prowadzi do Jezusa.

Osoba prowadząca szkółkę wyznacza ochotnika, który wylosuje kolejną postać.

2. Rode

Kolejną wylosowaną postacią jest dziewczynka o imieniu Rode. Jaki przykład ona nam dała? By wytrwale modlić się o innych! Tak właśnie robiła. Piotr, uczeń Pana Jezusa, został na rozkaz króla Heroda wtrącony do więzienia. Rode razem z innymi wytrwale modliła się o niego. Pan Bóg wysłuchał błagań. Wyprowadził Piotra z więzienia. Po opuszczeniu więzienia, Piotr poszedł do domu, w którym modlono się o niego. Zapukał do drzwi. Usłyszała to właśnie Rode i podeszła do drzwi. Kiedy usłyszała głos Piotra, nie otworzyła,

lecz z wielkiej radości pobiegła, aby innym powiedzieć, że Bóg wysłuchał prośb i Piotr stoi przed bramą. Mówili jej: „Oszalałaś!” Dopiero, gdy otworzyli drzwi, okazało się, że tam rzeczywiście stał Piotr. Pan Bóg wysłuchał modlitwy dziewczynki. Pan Bóg słucha i odpowiada na modlitwy swoich dzieci, także na nasze. Czy rozmawiasz z Bogiem? Modlisz się o innych? Wierzę, że tak! Jeżeli byliście na szkółce w zeszłym tygodniu, mieliście możliwość wylosować osobę, o którą przez cały tydzień będziecie się modlić. Tak samo robiła Rode. Modliła się o Piotra. Zostawiła nam dobry przykład.

Prowadzący wyznacza kolejnego ochotnika, który losuje kolejną postać.

3. Samuel

Kolejna postać to Samuel. Czego od tego małego chłopca możemy się nauczyć? Co o nim wiemy? O Samuela długo modliła się jego mama Anna. Kiedy się urodził, rodzice dziękowali Bogu za to, że wysłuchał ich modlitw i wiele mówili mu o Bogu. Gdy podrośł, jego mama Anna zaprowadziła go do świątyni, aby tam służył Panu. Pomagał między innymi kapłanowi Heliemu. Posłuszenie wypełniał powierzone mu zadania. Samuel chętnie słuchał Słowa Bożego i był grzeczny. Gdy pewnego dnia sam Pan Bóg zawołał go: „Samuelu, Samuelu.” Odpowiedział „Mów, bo sługa twój słucha!” Słuchał Pana i wykonał zadanie, które Bóg mu powierzył. Na przykładzie Samuela widzimy, że Bóg chce, aby słuchać Jego głosu i chętnie Mu służyć. A czy ty słuchasz Boga i jesteś gotowy wykonać Jego zadanie? Pamiętaj, że jesteś ważna/y dla Pana.

Ochotnik losuje kolejną postać.

4. Tymoteusz

Nasza ostatnia postać to Tymoteusz. To chłopiec, który od dzieciństwa mógł poznawać Słowo Boże. Dzięki mamie i babci, które czytały mu Słowo Boże. One uczyły go Bożych prawd. Wyposażony w Boże Słowo, mógł razem z Pawłem wyruszyć w drogę i innym opowiadać o Jezusie. Innym przekazywać to, co zrobił dla nich Pan Jezus. Pan Bóg chce, byś też chętnie słuchał Jego słowa, poznawał Go. Byś innym mówił o tym, że Pan Bóg ich kocha. Pamiętaj, że dla Boga jesteś ważny. Tak jak Tymoteusz.

A teraz chce was zapytać czy słyszeliście jeszcze o jakimś dziecku z Biblii, które dzisiaj nie było wymienione?

Odpowiedzi dzieci zapisujemy na przygotowanych małych kartkach i przymocowujemy na Biblię obok już zawieszonych.

III. Zakończenie

Popatrzcie na listę, która powstała. Dla Pana Boga te wszystkie dzieci były ważne. Tak samo jest i teraz! Dla Boga ty też jesteś ważna/(-y). On nie patrzy na to, że jesteś za mały, że może jeszcze czegoś nie potrafisz zrobić sam. On chce, żebyś nawet w tak młodym wieku Mu służył. Tak jak te dzieci, o których mówiliśmy. Pan Bóg chce, żebyś Go naśladował. Dla Pana Boga jesteś ważny. Żeby o tym zawsze pamiętać, zapiszecie swoje imię na małych karteczkach, które zaraz otrzymacie. Młodszym pomożemy lub mogą siebie po prostu narysować. A następnie każdy podejdzie i swoją karteczkę będzie mógł przykleić obok zawieszonych imion dzieci z Biblii. Zrobicie to, żeby zapamiętać, że dla Pana Boga jesteście ważni, tak samo jak nasze dzisiejsze dzieci z Biblii. Wszyscy jesteśmy ważni dla Boga! O tym mówi nasz wiersz biblijny, który za chwilę poznamy.

1. Wiersz biblijny

Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im. Łk 18,16

Pomoce: Słowa wiersza zapisać na dużej kartce, którą później należy pociąć na puzzle (dla młodszych mniej elementów; dla starszych więcej).

Przebieg: Osoba prowadząca szkółkę wybiera ochotników, którzy układają puzzle z wierszem w całość. Gdy puzzle są już ułożone, wtedy wszyscy czytają głośno wiersz, który następnie należy wytłumaczyć.

Pan Jezus powiedział te słowa do swoich uczniów, którzy zatrzymywali rodziców przynoszących do Niego dzieci. Uczniowie nie chcieli, żeby rodzice przeszkadzali. A oni pragnęli tylko, aby Pan Jezus położył na dzieci swoje ręce, żeby się o nie modlił. Dla Jezusa dzieci są bardzo ważne. Stawiał je nawet za wzór, gdy powiedział: Do takich należy Królestwo Boże. Wy też możecie być wzorem, także dla swoich rodziców i innych ludzi. Tak jak te dzieci, o których dzisiaj mówiliśmy, były wzorem wiary.

Wiersz czytamy kilka razy, następnie dla utrudnienia zdejmujemy wybrany przez ochotnika element puzzli.

Informacja dla prowadzącego: W tym momencie można rozdać przygotowany prezent na dzień dziecka lub przenieść to na koniec szkółki.

Na początku naszej szkółki mówiliśmy, że dzisiaj jest taki fajny dzień - Dzień Dziecka! Mamy dziś dla każdego dziecka małą niespodziankę.

prowadzący częstuje każde dziecko małą niespodzianką z pudełka

2. Prace plastyczne

A. Balonowy ludzik

Pomoce: Nadmuchany balon, kolorowe mazaki, wydrukowany poznany wiersz, sznurek lub wstążka.

Przebieg: Każde dziecko dostaje nadmuchany balon (starsi mogą nadmuchać sobie sami). Na balonie delikatnie rysuje oczy, uśmiechniętą buzię, następnie zawiązuje kolorowy sznurek lub wstążkę i przy-mocowuje wiersz.

